

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Artymiuk

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **K.M.**

skazanego z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.),

w dniu 5 listopada 2025 r.

kasacji, wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 13 stycznia 2025 r., sygn. akt X Ka 1169/24

zmieniającego wyrok Sąd Rejonowego dla Warszawy – Woli w Warszawie

z dnia 9 września 2024 r., sygn. akt IV K 1378/19,

1. uchyla punkt II zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim utrzymano w mocy orzeczenie nawiązek na rzecz A.M. i A.M. oraz w tej części wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w Warszawie;

2. zwraca oskarżonemu uiszczoną opłatę od kasacji;

3. kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Woli w Warszawie skazał K.M. na dwie kary jednostkowe: 10 miesięcy pozbawienia wolności za popełnienie przestępstwa znęcania się nad żoną oraz trójką małoletnich dzieci – dwóch córek i syna (art. 207 § 1 k.k.) oraz naruszenia czynności narządu ciała syna trwający nie dłużej niż 7 dni (art. 157 § 2 k.k.) i 9 miesięcy pozbawienia wolności za popełnienie przestępstwa znęcania się nad żoną (art. 207 § 1 k.k.) i orzekł wobec niego karę łączną roku pozbawienia wolności, której wykonanie zawiesił na okres próby 2 lat; zobowiązał skazanego do przeproszenia żony, na podstawie art. 73 § 2 k.k. orzekł wobec niego dozór kuratora, a na podstawie art. 46 § 2 orzekł nawiązkę na rzecz każdego z pokrzywdzonych: żony i każdego z dzieci. Po rozpoznaniu apelacji obrońcy Sąd Okręgowy w Warszawie, wyrokiem z 13 stycznia 2025 r., zmienił zaskarżony wyrok Sądu pierwszej instancji i wyeliminował z opisu czynu znęcania się z punktu I wyroku dwie pokrzywdzone córki skazanego, a w pozostałej części utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego.

W kasacji od wyroku Sądu odwoławczego obrońca wskazał, że na tym etapie postępowania doszło do zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k. polegającej na tym, że po wyeliminowaniu z opisu czynu znęcania się wobec dwóch małoletnich pokrzywdzonych, Sąd zaniechał zmiany pkt VI zaskarżonego apelacją wyroku, w którym zasądzono nawiązki na rzecz tych pokrzywdzonych czynem z art. 207 § 1 k.k. córek, co spowodowało sprzeczność w treści orzeczenia uniemożliwiającą jego wykonanie.

W odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej w Warszawie wniósł o uznanie jej jako oczywiście zasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna w stopniu oczywistym.

Ujawnione naruszenie prawa stanowiło bezwzględną przyczynę odwoławczą, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k. Nie ma żadnych wątpliwości, że mamy do

czynienia z wewnętrzną sprzecznością orzeczenia, skoro w jego treści pozostają dwa odrębne rozstrzygnięcia, których treść wyklucza wykonanie ich obu naraz, ponieważ powodują przeciwstawne konsekwencje prawne. Analiza akt sprawy potwierdziła, że tak stało się w sprawie K.M., w której po dokonaniu kontroli odwoławczej, Sąd *ad quem* wyeliminował z opisu czynu znęcania w punkcie I zaskarżonego apelacją wyroku dwie pokrzywdzone, a pozostawił bez zmian rozstrzygnięcie z pkt VI o zapłacie nawiązek na ich rzecz.

W tej sytuacji nie pozostawało nic innego jak uchylić wyrok Sądu Okręgowego w zaskarżonej części oraz w konsekwencji tego orzeczenia także stosowną część wyroku Sądu pierwszej instancji w zakresie nawiązek zasądzonych na rzecz A.M. i A.M.

Tomasz Artymiuk Michał Laskowski Jerzy Grubba
[WB]